

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αλλαγή των κοινωνικών δομών από την παραδοσιακή στην αστικοποιημένη κοινωνία, σύμφωνα με το Κείμενο 1, επεφύλαξε για τους ηλικιωμένους:

- υποβάθμιση της θέσης που είχαν στην παραδοσιακή κοινωνία: από «πρεσβύτεροι», δηλ. σοφοί, σεβάσμιοι και σημαντικοί, έγιναν απλώς «συνταξιούχοι»
- περιορισμούς στον κοινωνικό τους ρόλο «έξω από το κύριο ρεύμα της κοινωνίας»
- υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς: συντηρητικοί, αδέξιοι, ανίκανοι για προσαρμογή στις νέες συνήθειες και στην τεχνολογία
- μια διάχυτη πεποίθηση ότι είναι μη παραγωγικοί και δεν μπορούν πλέον να συνεισφέρουν τίποτα στο κοινωνικό σύνολο

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Νοηματική σχέση πρώτης και δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1: οι παράγραφοι συνδέονται με σχέση αντίθεσης ως προς τη θέση που έχουν οι ηλικιωμένοι στις παραδοσιακές κοινωνίες και τη θέση που έχουν στις αστικοποιημένες κοινωνίες.
- Γλωσσικά στοιχεία που συνδέουν την πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο: αξιοποιούνται λεξιλογικά μέσα και πιο συγκεκριμένα διαπιστώνεται η χρήση συνωνύμων και η επανάληψη λέξεων: οι ηλικιωμένοι ... οι ηλικιωμένοι ... των ηλικιωμένων, οι πρεσβύτεροι ... των πρεσβυτέρων, σημαντικό ρόλο ... ο ρόλος, κοινωνικά ... της κοινωνίας, αυτή η αλλαγή των κοινωνικών δομών.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Ασύνδετο σχήμα: «εκτός από την εισβολή της υψηλής τεχνολογίας, την παγκοσμιοποίηση, τα διεθνή προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα, την κρίση των αξιών,»
- Πρόθεση του συγγραφέα σε σχέση με την κύρια θέση του: να αποδώσει με τρόπο συνοπτικό και περιεκτικό τις συνιστώσες/ νέες προκλήσεις που συνθέτουν την πραγματικότητα των σύγχρονων κοινωνιών, οι οποίες τείνουν να περιθωριοποιήσουν την τρίτη ηλικία, ενώ οφείλουν να αξιοποιήσουν το δυναμικό της και να σταθούν αλληλέγγυες προς αυτήν, αποδεικνύοντας τον πολιτισμό τους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο αναφέρεται στις δραστηριότητες και στις εμπειρίες του, που εκ των πραγμάτων είναι περιορισμένες. Εξηγεί μάλιστα τι σημαίνει η ηλικιακή φάση που περνάει («Είμαι γέρος:»), δηλαδή να βιώνει πιο έντονα τη μοναξιά, αφού έχει χάσει αρκετούς στενούς του φίλους, αλλά και τη φυσική φθορά, γεγονός που αποτυπώνεται στις πιο αργές κινήσεις του («πάω σαν σαλιγκάρι») και τον απογοητεύει. Ωστόσο, δεν παραιτείται και ακολουθώντας μια ρουτίνα στην καθημερινή του ζωή, επιδιώκει να βγαίνει έξω όσο μπορεί, ακόμη κι αν ο καιρός δεν το επιτρέπει («Αν μπουμπουνίζει... βγαίνω στον κήπο, στην ταράτσα») και μέσα από απλά πράγματα («στύβω κανένα πορτοκάλι») να απολαμβάνει τις στιγμές. Εξακολουθεί να είναι συνεπής προς τις υποχρεώσεις του απέναντι στη σύζυγό του («Για τη γυναίκα μου άφησα λεφτά στο τραπέζι») και να καλύπτει όλες τις ανάγκες του («πήρα καινούρια γυαλιά»), κάτι που του προσφέρει ικανοποίηση. Αισθάνεται το βάρος της ηλικίας να τον πιέζει, εξομολογείται μάλιστα πως «είναι βαρύ να γερνάς». Ανησυχεί και θλίβεται στην σκέψη του θανάτου, γιατί ως άνθρωπος συνεχίζει να χαίρεται, να βρίσκει αφορμές για κάθε μικρή ευχαρίστηση που μπορεί να προσφέρει η καθημερινότητα. Είναι προφανές ότι θέλει να ζήσει, ακόμη κι ως απόμαχος της ζωής.

Η ποιητική αφήγηση δημιουργεί πολλές σκέψεις και συναισθήματα στον αναγνώστη που μπορούν να εκφραστούν ανάλογα, καθώς και η ποιητική φωνή εξωτερικεύει με έντονα συγκινησιακό τρόπο τις σκέψεις και συναισθήματά της.